

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Εν Ἑλλάδι	Δραχ. 10
Εν Τουρκίᾳ	1/2 τουρκικῆς λίρας
Εν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ	1/2 ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχέται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἰτισίς ἀφορᾷ εἰς τὸ φῶλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπροῖδην διευθύνον
Ὀδὸς Σόλωνος 38

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (ἡ ἐκ τῶν δηλώσεων τοῦ Αἰρενταλ μῆνις τῶν ἐν Πιερουπόλει). — Μικρὰ Ἀσία (ἡ ἐκπαίδευσις τῶν κοινοτήτων Κυθωνίων, Ναζλίου, Ἀτταλείας). — Ἀγγέλματα καὶ ὄργια. — Ὁ Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης ὡς πολιτικός καὶ ῥήτωρ (βασιμῶς αὐτοῦ λόγος ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει τῇ 1864). — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Ἐπιφυλλίς (ἡ τῆς χθὲς καὶ ἡ τῆς αὔριον Βουλγαρία).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 30 Ἰανουαρίου 1908.

«Τὸ ψεύδος, ἐλέγουμεν ἐν τέλει τοῦ κυρίου ἡμῶν ἄρθρου τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος, οὐδέποτε τελικῶς κατέσχυσε καὶ οἱ ἀδύνατοι λαοὶ καὶ ἀδικοῦμενοι ἔχουσι τὴν ἀδιάφυστον παρηγορίαν, ἣν εἰς τὸ οὖς αὐτῶν ψιθυρίζει ἡ νέμεσις, διὰ θὰ παραστῶσι θεαταὶ τοῦ ἐκλάμπρου θεάματος, καθ' ὃ πολλοὶ βραχίονες ὀπλισμένοι θὰ ὑψωθῶσι συγχρόνως καὶ πολὺ θὰ χύσων αἷμα, ὅπερ θὰ ἀποπλύνῃ τὸ σωρευόμενον ψεύδος, ἕνα φανὴ ἢ ἀλήθεια, ἥτις ἀπαιτεῖ τὴν συμπληρὴν τῶν λαῶν τῆς Ἑλληνικῆς χειρὸν πρὸς τὰ κράτη αὐτῆς ἐκείνη, πρὸς ἃ συνδέονται διὰ τῆς ὁμογενείας τῆς συνειδήσεως, τῶν ἱστορικῶν παραδόσεων, τῶν περὶ τοῦ μέλλοντος πόθων». Καὶ ἰδοὺ βαγδαῖα ἐρχονται τὰ προανακρούμενα τῆς κυρώσεως τῆς μυριάκις ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ὑποστηρικτικῆς γνώμης ἡμῶν ταύτης.

Διότι ἀληθινὴ θύελλα ἐξερράγη ἐν Πιερουπόλει ὁργῆς καὶ ἀγανακτήσεως καὶ ἀπειλῶν κατὰ τῆς Ἀυστρίας, ὅτι ταῖς προσφάτοις δηλώσεσιν αὐτῆς Αἰρενταλ, οὗ οἱ λόγοι ὑπερέβησαν, φαίνεται, τὰ ἐν τῇ διπλωματικῇ ἐσκαμμέναι, τοὺς φραγμοὺς δὴλον εἶναι τοῦ ψεύδους, δι' οὗ οὐκ νομιμασθέντες ἐκ παραδόσεως ποιοῦσι τὰς συναλλαγὰς τῶν οἱ διευθύνοντες τὰς τύχας τοῦ κόσμου.

Ἐνεπαίχθημεν, ἀναφωνοῦσιν οἱ ἐν Πιερουπόλει. Ἡ μυστρεγγίς συμφωνία ὑπῆρξεν ἡ γὰρ, ἐν ἡ συνελθούσῃ τὰ ὅφ' ἡμῶν τῶν Ρώσων προστατεύμενα συμφέροντα τῶν Νοτιοσλάβων, καὶ ἡ ὑπὸ τῆς Αὐστρίας σκοπούμενη οἰκονομικὴ ἀπ' αὐτῆς ἐξάρτησις τῶν παρὰ τὸν Αἶμον κρατῶν, ἡ ἕνωσις τῶν σιδηροδρομικῶν δικτύων Αὐστρίας καὶ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος, θὰ καταπνίξωσι τὴν ἀνάπτυξιν τῶν προσριλῶν ἡμῶν πελατῶν ὑπὸ τὴν διπλῇ πίεσιν τῆς ὑπεροχῆς, ἐμπορικῆς, βιομηχανικῆς, πολιτιστικῆς Αὐστριακῶν καὶ Ἑλληνικῶν.

Ἀλλὰ τί ἄλλο περιμένετε, ὦ ἡλίθιοι Σκύθαι οἱ νομιμαστές, διὰ τὴν πανουργίαν δὲ εἶναι ἀμείστομον ὅπλον κόπτον πρὸς τὰς χεῖρας αὐτοῦ τοῦ κατασκευαστοῦ τοῦ Ἰκατῆ τὴν σὺν ψιν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ βδελυρῆς αὐτοχρησίου ἐν Μυστρεγγί συμβάσεως ἐμεσοῦρα; ὁ ἀσπὴρ τῆς δυνάμεως τῆς Ρωσίας καὶ βαθὺς συνεκράτει φόβος σύμπασαν μὲν τὴν Εὐρώπην, ἰδιαίτερα δὲ τὴν γείτονα Αὐστρίαν πρὸς τὴν σκυθικὴν τέρας, οὗ τοὺς ἐξ ἀργίλου πόδας ἀπεκάλυψαν παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Γαλλοῦ καὶ ἐν τῷ πορθμῷ τῆς Τρουσίμας οἱ Ἰάπωνες. Αἱ ὑπὸ τῆς Ρωσίας ἐκδηλούμεναι ἐπιθυμίαι ἡρμηνεύοντο ἐν Εὐρώπῃ ὡς ἀκαταγώνιστα οὐκίσια καὶ τῆς κατὰ Μάρτιον τοῦ ἀπαισίου διὰ τὸν ἑλληνισμὸν ἔτους 1897 ἐγκυκλίου τοῦ Μουραδίου τὰ δόγματα ἀπετέλεσαν τὰς βάσεις τῆς αὐστρορωσικῆς συνεννοήσεως.

Εἶναι γνωστὴ ἡ ὕστερον μετὰ τὴν ἐκδασιν τοῦ ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου καταπατηθεῖσα ὑπ' αὐτῆς τῆς Ρωσίας ἐγκυκλίος ἐκείνη. Βλέπουσα τὴν οἰκτρὴν στρατιωτικὴν κατάστασιν τῆς Τουρκίας ἡ ρωσικὴ διπλωματία, τοῦθ' ὅπερ ἀπέδειξαν περιτράνωσιν αἱ οἰκτρόταται νίκαι τοῦ Ἐτέμ πασᾶ ἐν Θεσσαλίᾳ, καὶ φοβούμενη μὴ ὁ ἑλληνισμὸς ἐπιδείξῃ ἐντασίν τινα τῶν δυνάμεων τοῦ ἐξ ἐκείνων, ἃς μετὰ μακροῦς ληθάρους ἐπιδεικνύει προκαλῶν τὸν θαυμασμὸν τοῦ κόσμου, ἀπηγόρευεν εἰς τοὺς Ἑλλήνας νὰ δρέψωσιν οἷον ἥποτε καρπὸν τῆς ἐνδεχομένης νίκης τῶν καὶ ἐθέσπισε τοὺς ἐμπολέμους ἔχειν μετὰ τὸν πόλεμον ἃ εἶχε πρὶν ἐκείνους. Διότι κατήργησε μὲν ἡ Εὐρώπη, πρωτοστατούσης τῆς Ἀγγλίας, ἐν Βερολίνῳ τὴν ἐν Ἀγίῳ Στεφάνῳ συνθήκην, ἀλλ' ἡ συν-

θήκη αὕτη ζῇ ἀκμαία ἐν τῇ συνειδήσει καὶ τῇ ψυχῇ τῆς ρωσικῆς διπλωματίας καὶ κατέστη σύμβολον πίστεως, τὸ εὐαγγέλιον τῶν Νοτιοσλάβων. Ἐπέκτασις τῆς Ἑλλάδος καὶ κατ' ὀλίγα μέτρα πέραν τῶν νοτίων παραφυάδων τοῦ Ὀλύμπου, θὰ ἀπετέλει προσβολὴν κατὰ τῆς κοινομένης, ἀλλὰ ζώσης συνθήκης ἐκείνης. Τὰς μυχιατάτας ταύτας ῥοπὰς διέγνω ἀκριβεστάτα ἡ Αὐστρία, ἀλλὰ συνεχόμενη ὑπὸ τοῦ φόβου τῆς ρωσικῆς παντοδυναμίας ἔκρινε πρὸς τὴν ἐπιφανῆ μὲν ἐκείνη εἰς τὰς ρωσικὰς προτάσεις πειθύνει τὸ «Σὺ, Κύριε!», ἀλλὰ καὶ ἀγρύπνως νὰ παρακολουθῇ πάντα τὰ διαβήματα τῆς γείτονος, ἕως οὗτο περιέπλεξεν αὐτὴν ὑποστηρίζομένη καὶ ὑπὸ τῆς Γερμανίας εἰς τὴν περιάλητον ἐν Μυστρεγγί συμφωνίαν, καθ' ἣν κοινὸν θὰ ἐγείρουσιν καὶ ἐνηγκαλισμένοι τὸν βδελυρὸν χορὸν ἐν Μακεδονίᾳ πατοῦσαι ἐπὶ τῶν πτωμάτων ἐκείνων, οὓς αὐτόκλητοι ἤλθον, ἕνα προστατεύσει δὴθεν κατὰ τῶν Τούρκων.

Τὸ κακὸν συμβόλαιον τὸ ἐν τιμῇ φερόμενον ὑπὸ τῶν δύο ἔχθιστα ἀλλήλαις διακειμένων αὐτοκρατοριῶν, ἐρ' ὅσον ἡ μὲν αὐτῶν περιεπᾶτο ὑπὸ τῶν ὀδυνῶν φροντίδων τῆς Ἑσπέρης Ἑφρας, ἡ δὲ ἀνεχαιρτίζετο ὑπὸ τοῦ φόβου, ἐσχίσθη νῦν, ὅτε νῶν κατέστησαν τὴν αὐτοκρατορίαν τῶν Τσάρων αἱ ἰαπωνικαὶ λογχαί. Τί, ἀναφωνεῖ νῦν ἡ Αὐστρία, ἡ Βουλγαρία πρὸς ἐμὲ καὶ τί ἐγὼ πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, ἣν ἡ συνθήκη τοῦ Ἀγίου Στεφάνου ἄγει μέχρη τοῦ θερμαϊκοῦ κόλπου; Μετέσχον ἀκριβῶς τῆς μυστρεγγίως συνθήκης, ὅπως πάσῃ δυνάμει ἐμποδίσω τὴν καθόδον ταύτην, δι' ἣς προελαίνας τὴν ὁδὸν, ὅπως πλῆνῃ τῶν μελανῶν περὰ τοῦ ὁ σκυθικὸς ἀετός. Τοῦτο ἀκριβῶς δὲν θέλω νὰ γίνῃ.

Εὐκόλως ἐντεθεν ἐξεργεῖται ἡ ἐπὶ τῷ ἀπροσδοκῆτ ἡκούσματι λίσσα τῶν ἐν Πιερουπόλει. Ἡ ἐκ ταύτης δὲ ἀίσθησις ὑπῆρξεν ἐν Εὐρώπῃ τὸσον ὥς, ὥστε πολλοὶ καὶ νὰ ἐρμηνεύσῃ ὡς προαγγέλλουσα οὕτε πλέον οὕτε ἑλαττον ἢ ἄμεσον τὸν μετὰ τῶν δύο συμμάχων πόλεμον. Εἰς τὴν ἐρμηνείαν ταύτην εἰσέειναι εὐλόγησαν ἡ βία ἡ ὑπὸ τύπον τριμηνίου ἀδείας ἀνάκλησις εἰς Πιερουπόλιν τοῦ ἐν Βιέννῃ Ρώσου πρεσβευτοῦ.

Καὶ πόλεμος μὲν νῦν δὲν θὰ γίνῃ οὐ μόνον ἐξ ἐσωτερικῶν ἀδυναμιῶν ἀμφοτέρων τῶν αὐτοκρατοριῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς διπλωματικῆς καταστάσεως τῆς Εὐρώπης, καθ' ἣν μετεβλήθη ἡ διὰ τῆς τριπλῆς συμμάχιας δημιουργηθεῖσα ἰσορροπία τῶν δυνάμεων τῆς Εὐρώπης καὶ ἐξ ἣς ἡ εἰκαμένη καθολικὴ σύρραξις θὰ ἀποβῇ ἐπιζήμια ἀκριβῶς κατ' ἐκείνων, οἵτινες ἔχουσιν συμφέρον νὰ τὴν προκαλέσωσιν. Ἀλλ' εὐρισκόμεθα εἰς τὰς μακρὰς παραμονὰς τοῦ πολέμου, ὅστις βραδέως, ἀλλ' ἀσφαλῶς θὰ ἐπέλθῃ ὡς προμελετημένη ὑπὸ τῆς προνοίας κάθαρσις τοῦ ψεύδους, τοῦ δόλου, τῶν βάσεων τῆς ἀρπαγῆς καὶ τῆς ληστείας, ἃ ἐφαρμόζει ἡ πεπολιτισμένη δύσις κατὰ τῶν ἀδυνάτων λαῶν.

Οἱ ἀδύνατοι οὗτοι λαοί, ἐν οἷς καὶ οἱ Ἑλλήνες, ἀκούουσιν ἤδη διὰ στόματος τοῦ Αἰρενταλ, ἀσυνειδήτου ὁργάνου τῆς θείας προνοίας, τὸ ἀλπίσμα τῆς ἐγγιζούσης τελικῆς τῶν τυχῶν τῶν κρίσεως. Αἱ μακρὰ παραμοναὶ τῆς κρίσεως ταύτης εἶναι ἡ τελευταία προθεσμία, ἣν δίδει ἡ τὰ πάνθ' ὀρώσα Δίκη, ὅπως σωφρονήσωσιν καὶ σωφρονέουσιν παρασκευασθῶσι κατὰ κράτος, ἐὰν θέλωσι νὰ ζήσωσιν, ἂν θέλωσι νὰ μὴ διέλθῃ ἐπ' αὐτῶν ὁ κύλινδρος τοῦ αἰωνίου μετ' αἰσχύνης καὶ ἀδοξίας ἀφανισμοῦ, ἂν διεσώθῃ αὐτοῖς ἡ συνειδήσις τοῦ τιμίου καὶ εὐγενοῦς καὶ ὁραίου καθήκοντος νὰ ζῶσι μετὰ τιμῆς ἐπὶ τῆς οἰκουμένης.

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Αἱ Ἑλληνικαὶ κοινότητες Κυθωνίων, Ναζλίου, Ἀτταλείας. Ἡ ἐκπαίδευσις αὐτῶν πρὸς τὸν ὁδόν.

«Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» δημοσιεύει ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτῆς φύλλῳ ἐξ ἀνταποκρίσεων τὰς ἐπομένους ἀξιολογούς πληροφορίας περὶ τῶν τριῶν ἀνω-

τέρων ἀναγραφόμενων μικρασιατικῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων.

Κυθωνία.

Ἀγγέλλεται καὶ ἡμῖν ἐκ Κυθωνίων ἡ σύστασις σταθμοῦ μετεωρολογικοῦ ἐν τῇ κλίσσει τὸν προορισμὸν αὐτοῦ ἐκληροῦναι γυμνασίῳ τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος. Ἡ πρόδοσις ἡ παρατηρούμενη κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη ἐν τῇ ἐκπαίδευσιν παρὰ τὴν πατωζούσῃ ταύτῃ κοινότητι ἐφελκύνει τοὺς ἐπαίνοους τῶν γινωσκόντων μετὰ πόσης στενοχωρίας ὕλικης συντηροῦνται τὰ κέντρα τὰ παρέχοντα τὴν ὑγίαν παιδείαν εἰς τὴν ὁμογενῆ φιλομαθῆ νεότητα. Εἰς 2016 ἀριθμοῦνται οἱ φοιτῶντες εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκπαιδεύσεις Κυθωνίων, ἐκτὸς 250 διδασκόμενων οἰκοὶ παρὰ δημοδιδασκαλίας ὁ ἀριθμὸς τῶν διδασκάλων ἀνέρχεται εἰς 45, ἀρρενας καὶ θῆλει. Ἐν τῇ γυμνασίῳ, τὰς 7 ἀριθμοῦνται, διδάσκουσιν ὑπὸ τὸν ἐλλόγ. γυμνασιάρχην κ. Γεωργίου Σακκάρη, ἐνέκα διδασκαλοὶ 188 μαθητῶν ἐν τοῖς παρθεναγωγείοις διδάσκουσι 18 διδασκάλισσαι. Ἡ κοινότης Κυθωνίων δαπανᾷ κατ' ἔτος τριχίλιας περίπου λίρας, ἐνῷ πρὸς δεκαπενταετίας ἔδωκεν ἀπὸ τῶν 1400.

Τιμῆς τὴν φιλογενεστάτην κοινότητα τῶν Κυθωνίων ὁ Γεωργικὸς Σύνδεσμος καὶ τὸ σχολικὸν Ἀρχοντεῖον, ὑπὲρ οὗ προθύμως ἐπήλθον ἀρωγοὶ οἱ ἀξιοτίμοι ἀδελφοὶ Παγταζόπουλοι διὰ τῆς δωρεᾶς κήπου ἐκ δεκαεξὶ στρεμμάτων. Ἐν τῷ ἀρχοντεῖῳ οἱ μαθηταὶ τῆς ἀνωτάτης τάξεως τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ τῆς κατωτέρας τοῦ γυμνασίου προσκίτωνται γινώσεσι γεωργικαῖς, ὑπὸ τὴν κατεργειὰν διευθυνοῦ τοῦ κ. Δ. Λιάπη, τοῦ διευθύνοντος τῆς Μέσης συνοικίας ἀρρεναγωγείου. Τὸ ἀρχοντεῖον τοῦτο συντηρεῖ ὁ Γεωργικὸς Σύνδεσμος ἀριθμῶν περὶ τὰ 180 μέλη προσδεδεμένους ὑπὸ τοῦ ἀκαμάτου κ. Ι. Κίρσεστῆ.

Εὐφρόσυνον ἐμποιεῖ τὴν ἐντύπωσιν ἐκ τῆς ἡθικῆς προαγωγῆς τῆς κοινότητος τὸ Ταμεῖον ἐλεημοσύνης τὸν ἀπόρον μαθητῶν δαπανῶν κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1906—1907 σχεδὸν ἐξήκοντα λίρας, εἰς ἐκπλήρωσιν οὗ προτίθεται καλλίστου σκοποῦ. Εἰς 400 μαθητῶν διενεμήθησαν βιβλία δωρεάν. Εἰς 110 ἐχορηγήθησαν ὑποδύματα. Εἰς 60 ἐδόθησαν ἐνδύματα. Αἱ πρόσδοι αὐτοῦ προέρχονται ἐξ ἐτησίων ἐράνων τῶν διδασκάλων, τῶν ἀρωγῶν τοῦ Ταμεῖου τοῦ τοῦ μελόν, ἐξ ἐπιδομάτων τῶν ἐφορειῶν τῶν σχολείων, ἐκ τῶν ψυχρομεριδίων καὶ ἐκ τῶν ἐτησίων καὶ τῶν ἐβδομαδισίων προσφορῶν τῶν μαθητῶν.

Αἱ μεταδιδόμεναι ἡμῖν εἰδήσεις δεικνύουσι κοινωνικὴν εὐρωστίαν τῆς ὁμογενείας τῶν Κυθωνίων κοινότητος φιλοτιμουμένη, ἵνα βαδίζῃ ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν πατέρων καὶ πάπων, οἵτινες ἀείμνηστον κατέλιπον ἡμῖν ἐκείνους παράδειγμα εὐσεβείας καὶ φιλοπατρίας.

Ναζλίου.

Ἐκ Ναζλίου τῆς ἐπαρχίας Ἡλιουπόλεως ἐπιστελλοῦσιν ἡμῖν, ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ἔτους, τὰς ἐπομένους στατιστικὰς εἰδήσεις ἀναγόμενας εἰς τὴν κατάστασιν τῆς παρὰ τοῖς ὀρθοδόξοις Ἑλλησιν ἐκπαιδεύσεως ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.

Ἐπὶ πληθυσμὸν ὀλίκοι 13000 κατοίκων, οἱ δις χίλιοι καὶ πεντακόσιοι εἰσὶν Ἕλληνες ὀρθόδοξοι, 350 ἰσραηλῖται, 300 ἀρμένιοι καὶ οἱ λοιποὶ μουσουλμανοὶ. Εἰς τὰς σχολὰς τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος φοιτῶσιν 140 μαθητῶν, 130 μαθητρίαι, 150 νήπια. Ὁ προϋπολογισμὸς ἀναγράφει τὴν διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν δαπάνην ἐκ τριακοσίων λιρῶν κατ' ἔτος, ἃς ἡ φιλότιμος ἐφορεία πορίζεται ἀπὸ συνδρομῶν προαιρετικῶν.

Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἡλιουπόλεως, εἰς τὴν περιουσίαν νεται καὶ ἡ ὁμογενὴς τοῦ Ναζλίου κοινότης, πολλὰ καταβάλλεται φροντίς ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ κατὰ Χριστὸν ἐκπαιδεύσεως, πρωτοστατοῦντες, ἐκ καθήκοντος, τοῦ πανiero, μητροπολίτου Ἡλιουπόλεως, συνεργουσῶν δὲ πᾶσων τῶν ἑλληνικῶν ὀρθοδόξων κοινότητων, αἵτινες σχεδὸν πᾶσαι συντηροῦσι σχολὰς ἀπικὰς καλλίστα τὰ παιδευτικὰ ἔργα ἐπιδιωκούσας. Οἱ ὁμογενεῖς κατοικοῦντες τοῦ Ναζλίου, πόλεως ἐμπορικῆς ἀκμαζούσης, συντηροῦσι σχολὰν ἀρρένων, ἔχουσιν ἐπὶ τὰς τάξεις, σχολὴν θηλέων μετὰ πέντε τάξεων, καὶ νηπιαγωγεῖον, ὃν ἡ μὲν διευθύνεται λιαν εὐδοκίμως ὑπὸ τοῦ ἐλλόγ. κ. Ἀγ. Βάντζου, ἡ δὲ ὑπὸ τῆς φιλοπόνοῦς δεσποινίδος Πολυένης Χατζῆ Ἀντωνιάδου. Μετὰ χαρὰς ἐμάρμεν, ὅτι μεζῶν καταβάλλεται φροντίς περὶ πρᾶκτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ διδασκαλίας ξένων γλωσσῶν, πρὸς ταῖς πρακτικὰς δὲ γνώσεις, ἃς ὁ μαθητὴς προσκτάται διὰ τῶν τεχνολογικῶν μαθημάτων, διδάσκονται ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ τάξει τῆς σχολῆς τῶν ἀρρένων ἐμπορικὴ ἀριθμητικὴ καὶ διπλογραφία, καὶ ξέναι γλώσσαι ἐν ταῖς ἀνωτέροις τάξεσιν ἡ γαλλικὴ, ἡ ἀγγλικὴ ἡ τουρκικὴ, προετοιμαζοῦσαι οὕτω τὸν ἐκ τῆς σχολῆς ταύτης ἀπολυμένον ἱκανόν, ὥς τὸ δυνατόν, πρὸς τὸν τοῦ ἐπιουσιου πορισμὸν, τιθεῖσαι δὲ, κατὰ τὸ ἐνόν, φραγμὸν εἰς τὸν ξενισμὸν πὸν ὑπεισδύοντα εἰς τὴν μέρῃ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Τιμῶσι τοῦτα τὴν ἑλληνικὴν τοῦ Ναζλίου κοινότητα μεζῶν μετὰ τὴν ἡθελον περιφέρει ἐκείνους οἱ φιλότιμοι τῆς πόλεως ταύτης ὁμογενεῖς, ἐπερ' ἐφρόντιζον καὶ περὶ τῆς ἀνεγέρσεως κτιρίων διὰ τὰς σχολὰς κατὰ τὰς ἑλληνικὰς. ἵνα μὴ ἀκακῶς ὀφείας δικᾶς δῶν ἡ κοινότης παντὶ τῷ προσπατεῖντι εἰς τὰς οἰκοδομὰς τῶν ἐκπαιδευτηρίων, ἰδίᾳ τοῦ γυμνασίου καὶ σκευνοῦ κτιρίου τοῦ ἀρρεναγωγείου. Πολλὰς ἔχει βεβαίως ἡ φιλότιμος κοινότης ἀνάγκας, οἰκοδομοῦσας ναὸν ὑπὸ σεισμοῦ κατερειπωθέντα καὶ διατηροῦσας πέντε διδασκάλους, ὡς ἐμάρμεν, καὶ πέντε διδασκαλίσσας. Ἀλλ' ἡ φιλογένεια ἡ ἀφαιρμένη οὐδὲν ὕλικὸν γινώσκει οὐδὲ ποτεῖται κωλύμα.

Ἡ μήτηρ Ἐκκλησία, ἐπευλογοῦσα τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ κατὰ Χριστὸν παιδεύσεως ἔργα καὶ λόγῳ κοπιῶντας καυχᾶται μάλλον, ὅταν βλέπῃ τὴν κηρὴν καὶ φροντίαν τὴν ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀνατηλουμενῇ ἐν οἰκοδομῇ σχολικαῖς συντελουμένης συνωδᾷ ταῖς ὑγειναῖς καὶ παιδαγωγικαῖς ὁδηγίαις, ἵνα συμβαδίζῃ τῇ ἡθικῇ καὶ πνευματικῇ εὐεξίᾳ καὶ ἡ ὕλική, νῦν δὲ ὑγίης ἀναπτύσσεται ἐν ὑγίαι σώμασιν.

Ἀτταλείας.

Ἐξ Ἀτταλείας εἰδήσεις ἀξία προσοχῆς μεταδίδεται εἰς τὴν α' Ἀρμονίαν τῆς Σμύρνης, περὶ τῆς ἀπὸ ἐνός καὶ ἡμίσεος ἔτους ὑπάρξεως ἐν Ἀτταλείᾳ νυκτερινῆς σχολῆς, ἐν ἣ δύο διδασκαλοὶ διδάσκουσιν ἑκατὸν ἐνίοτε μαθητῶν, ὃν ὁ ἀριθμὸς ἐλαττοῦται καὶ αὐξάνει κατὰ τὰς ὥρας τοῦ ἔτους, καὶ ἐν οἷς ἀριθμοῦνται καὶ μουσικῶν καὶ ἀρμένων. Ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ πανiero, μητροπολίτου Πισιδείας, καὶ τὴν ὕλικὴν ὑποστηρίξιν τῆς «Φιλοθρησκῆς Ἀδελφότητος», ἡ λαϊκὴ νυκτερινὴ σχολὴ ἐπιδιώκει μετὰ σθένους καὶ καρτερίας τὸν προορισμὸν, ἡ δὲ τῆς Ἀτταλείας ὁμογενὴς κοινότης ἐσκεψάτο καὶ ἐπραγματοποίησε θεσμὸν ἐπιμελεστάτον διὰ τὰς ἐπαρχιακὰς τῶν ἐπαρχιακῶν πόλεων καὶ κομποπόλεων τάξεις, αἵτινες, ἕνεκα δυσχερῶν ὕλικῶν ἐμποδίων, ἔμειναν ἐστερημέναι τῶν τῆς πρώτης παιδεύσεως στοιχείων. Ἡ ὑπὲρ αὐτῶν πρόνοια ἀξία πολλῶν ἐπαίνων.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΥΓΙΟΙ

Ὀλόκληρος ὁ ρωσικὸς τύπος τῆς Πιερουπόλεως πληροῦται ἄρθρων σφοδρῶν κατὰ τὴν δηλώσεσιν τοῦ βαρὼν Αἰρενταλ. Ἡ σιδηροδρομικὴ πολιτικὴ τῆς Αὐστροουγγαρίας ἡρμηνεύεται ὑπὸ τῶν ἐν Πιερουπόλει ὡς φανερὰ προσπάθεια πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἐξάρτησιν τῆς ἑλληνικῆς χερσονήσου ἐκ τῆς Αὐστρίας, ἥτις θὰ προελθῇ τὴν πολιτικὴν ἡγεμονίαν τῆς Αὐστρίας ἀντὶ τὴν ὑποτελείαν εἰς αὐτὴν τῶν παρὰ τὸν Αἶμον κρατῶν. Ὁ γινώσκων δὲ, διὰ τὰ περὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἄρθρα τοῦ ρωσικοῦ τύπου ὑποβάλλονται εἰς ἀσθηροτάτην λογοκρισίαν, πείθεται, διὰ τὴν μῆνιν, ἣν ἐκφορᾶσιν αἱ ἐφημερίδες τῆς Πιερουπόλεως, εἶναι μῆνις αὐτῶν τῶν κυβερνούντων. Ἀνάνεθα νὰ ἀνακράξωμεν: «Πλήθυνον, Κύριε, τὴν ὁργὴν σου». Ἀλλ' οἱ ἐν Πιερουπόλει ἀπεδείχθησαν καὶ πρὸς ἡμᾶς εἰλικρινεῖς τὴν φρογὴν ταύτην. Ἡ ὁργὴ αὐτῶν ἐδηλώθη κυρίως κατὰ τῆς περικοπῆς ἐκείνης τῶν δηλώσεων τοῦ Αἰρενταλ, καθ' ἣν οὗτος διήγαγε τὰς ἐνεργείας τῆς Αὐστρίας πρὸς ἔνωσιν τῶν ἑλληνοτουρκικῶν σιδηροδρομῶν καὶ σύνδεσιν οὗτο τοῦ Πειραιῶς μετὰ τῆς Βιέννης. Ἀλλὰ τούτο, ἀναφωνοῦσιν οἱ ἐν Πιερουπόλει, ἀποτελεῖ ὑπερβολὴν τοῦ ἑλληνοτουρκικοῦ ἔργου, ἀπαιτεῖται πᾶν ἐκπολιτικὸν ἔργον ἀποδοτικὸν τῶν δικαίων του, προσδόντων τὴν παραδόξωσιν του, αἵτινες συνίστανται εἰς τὸ σκότος, τὴν βαρβαρότητα, τὴν τυραννίαν. Ἐξαγορεύθησαν δὲ τὸν Αἰρενταλ ὡς φιλέλληνα. Κατὰ τῆς συνοφανείας ταύτης διαμαρτυρούμεθα πρῶτοι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι μόνον Αὐστριακὸς καὶ ὡς τοιοῦτος σκέπτεται μόνον τὰ αὐστριακὰ συμφέροντα. Τοῦτο φιλῆλληνα τὸν χαρίζομεν εἰς τὸς Ρώσους.

Ἀλλ' αἱ δηλώσεις τοῦ Αἰρενταλ ὑπεράγαν εἰλικρινεῖς καὶ ἀνεπιφύλακτοι δυσχεροῖσιν καὶ τοὺς Ἱταλοὺς, οἵτινες κλαίοντες ἀπὸ τοῦδε τὴν στήν τοῦ Βρεντηοῦ, ἀντὶ τῆς Πειραιῶς ἐνωθῇ μετὰ τὴν Βιέννην. Εἰθεὶς δὲ λίαν περιέργου νὰ μάθωμεν πὺς θὰ ἐρμηνεύσῃ ἐν Ἀγγλίᾳ περικοπὴ τοῦ Αἰρενταλ, ἐν ἣ λέγει: «ἐγένοντο καὶ ἄλλαι πρὸς καταστροφὴν τοῦ ἀνταρτικοῦ κινήματος προσπάσεις συνιστάμεναι εἰς τὴν ἰδέαν, ὅτι πρέπει νὰ χρησιμοποιηθῇ ἡ διοργανούμενη χωροφυλακία. Τὴν ἰδέαν ταύτην συνεζητήσαμεν ἰδίᾳ μετὰ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως καὶ μετ' ἐπισταμένην τοῦ ζητήματος ἐξέτασαν κατελίσταμεν εἰς ἀρνητικὸν ἀποτέλεσμα». Ἀλλὰ τοῦτο ἀποτελεῖ ἀπότομον ἀντίθεσιν πρὸς τὰς ἐνδοπίον τῆς βουλῆς τῶν Κοινοτήτων κατὰ τὴν 22 Ἰανουαρίου γενομένης δηλώσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν.

Ἡ πλειονοψηφία ἀποτελεῖ σήμερον τὸν μόνον ἐκρινέντα τὸν διατάξαντα τὸν Συντάγματος. τὸν μόνον ἐκρινέντα τὸν διατάξαντα τὸν Συντάγματος. τὸν μόνον ἐκρινέντα τὸν διατάξαντα τὸν Συντάγματος.

Ἡ κατάστασις αὕτη, κατάστασις ὀφειλομένη κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Βουλῆς, ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ αναγῇ παρ' ἡμῶν τὸ κοινο-βουλευτικὸν πολίτευμα.

Ἐπὶ τούτοις περίοδος, καθ' ἣν ὄντως ἐδιοκρούμεθα κοινοβουλευτικῶς, καὶ τὴν περίοδον ταύτην ἡμεῖς, κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως, τὴν διηγήσαμεν. Ἀπὸ τοῦ πολέμου ὅμως καὶ ἐντεῦθεν διοικούμεθα μὲν ὑπὸ Σύνταγμα, ἀλλ' ὅχι καὶ ὑπὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα. Ὅτι αἱ κυβερνήσεις, οὐτε αἱ βουλὲς κατὰ τὴν περίοδον ταύτην εὐρίσκον-ται εἰς τὴν θέσιν τῶν.

Εἶναι ὁδυνηρὸν νὰ τὸ ὁμολογήσῃ τις, ἐν τού-τοις δὲν δύναται ἢ νὰ τὸ ὁμολογήσῃ, διότι αὕτη εἶναι ἡ ἀλήθεια. Ἐν τούτοις δυνάμεθα νὰ διοικού-μεθα ὑπὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα. Πρὸς τοῦτο ὅμως ἀπαιτεῖται εὐκρινὴς προσπάθεια πρὸς εὐ-κρινὴ ἐφαρμογὴν αὐτοῦ.

Εἰς τὴν δ' ἐργον θὰ ἦτο ἐπίσης, ἐὰν ἡ Βουλὴ διηγήτο καὶ πάλιν εἰς δύο μεγάλα κόμματα.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος, περὶ προσέλιθον ἤδη, ἔχω μετὰ τὰ λεχθέντα νὰ προσθέσω: Θὰ καταψηφίσω καὶ ἀποψηφίσω τὴν κυβερνήσιν, ὡς τὴν κατεψηφισα-πάντοτε διότι ἐὰν χθὲς εἶπον τι περὶ τοῦ κ. προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, τὸ εἶπον ἐξωτερικῶς τὴν πε-ποιθῆσιν, τὴν ὅποιαν ἔχω σχηματίσει, ἀφ' ἧς ἐπο-χῆς παρουσιάσθημεν ἐνταῦθα χωρισμένοι κατόπιν διαφωνίας ἀκριβοῦς ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. (Χειροκροτήματα).

Κηρυχθεὶς πεπεραιωμένης τῆς συζητήσεως ἐτίθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ πρότασις τοῦ κ. Δ. Πάλλης ἡ ἀποδοκιμὰ τὴν διαγωγὴν τῆς κυβερνήσεως, ἥτις ἀπερρίσθη διὰ ψήφων 87 μὴ συνυπολογιζο-μένων τῶν 6 ψήφων τῶν ὑπουργῶν κατὰ 51 ψή-φους τῶν ὑπολοίπων τῆς προτάσεως.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης δὲ Παρασκευῆς ἤρξατο ἡ συζήτης τῆς νέας σταφιδικῆς συμβάσεως, ἥς τὴν μέχρι τοῦδε πορείαν συνοπτικῶς θὰ ἐκθέσω-μεν ἐν τέλει τῶν σητῶν τούτων.

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐτελέσθησαν ἐπισή-μως τὰ ἐγκαίνια τῆς Προτύπου Σκοπευτικῆς Σχο-λῆς ἡ ὅποια ἀνῆλθεν παρὰ τὸν Πρωτοβούλου τῆς δεξιότητος τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώ-νων καὶ τὸν Συλλέγον πρὸς διάδοσιν ὀφελίμων βιβλίων καὶ διαπαισίν τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ὁμογενοῦς κ. Παρίση Μπελλένη.

Κατὰ τὰ ἐγκαίνια παρέστησαν ἡ Α. Υ. ὁ Διάδο-χος μετὰ τῆς πριγκίπισσας Σοφίας τοῦ καὶ μικροῦ πρίγκιπος Γεωργίου, ὡς καὶ πάντες οἱ λοιποὶ πρίγ-κιπες, δόλοκληρον τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Λεβίδης, ὁ Μέγας κ. Δημόπουλος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Θεόκλητος μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, πολλοὶ βουλευταί, ὡς καὶ πλήθος ἄλλου κόσμου.

Ἐπίσης ἐνωρὶς κατέφθασαν οἱ μαθηταὶ τῶν σχο-λείων, ὁδηγούμενοι ὑπὸ τῶν διδασκάλων τῶν καὶ ἡγουμένων τῆς μονικῆς τοῦ Ὁργανογραφείου Χα-τζή-Κώστα καὶ παρετάχθησαν εἰς τὸν περίβολον τοῦ Σκοπευτηρίου.

Ὡσαύτως παρέστησαν τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων καὶ τὸ Προεδρεῖον τοῦ Συλλέγον πρὸς διδόσιν ὀφελίμων βιβλίων.

Τὴν 2 1/2 μ. μ. ὥραν ἐνῆλθον ὁ ἀγασμός ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, μετ' ὃ κ. Στάης ἀπήγ-γευε κατὰλληλον τῇ περιστάσει προσελάν, ἐν ᾗ ἐξῆρε τὰ ἀγαθὰ καὶ τὴν δύναμιν τῆς σκοπευτικῆς δεξιότητος, δι' ἧς ἀγαθὸν οὐρανοῦ κατανικῶσι πολλὰς πολλαπλασίονας ἐχθροὺς Πεισικότατον δὲ τούτου παράδειγμα ἔφερε τὰ πρόσφατα κατορ-θώματα τῶν Βούρων κατὰ τῶν Ἀγγλῶν.

Μετὰ τὴν προσηνέσθησαν τοῦ κ. Στάης, πρῶτος λαβὼν τὸ ὄπλον ὁ πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Διαδόχου πρίγκιπ Γεωργίου ἔρριψε τὴν πρῶτην τὴν ἐγκαί-νιον βολὴν ἐπὶ τὰς ἐπενεφμίας καὶ τὰς εὐχὰς τῶν παρισταμένων.

Κατόπιν ἔβησαν ἐπανειλημμένως ἐπὶ τοῦ στόχου ἡ Α. Υ. ὁ Διάδοχος καὶ οἱ λοιποὶ πρίγκιπες, σχόν-τες ἑκάστους τόσας ἐπιτυχίας, ὅσαι καὶ αἱ βολαὶ τὰς ὁποίας ἔρριπον.

Μετὰ τούτους πρίγκιπες ἔρριπον οἱ κ. κ. Στάης, Λάμπρος, Στελλάκης, Καλλιγῆς, Μεταξᾶς καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν παρισταμένων.

Ἐκείνῳ ὅμως, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ἐνύπνοιον, ἦτο ἡ εὐτοχία, διὰ τῆς ὁποίας ἔβηκεν ἡ κ. Μεταξᾶ, ἡ ὅποια καὶ τὰς βολὰς, τὰς ὁποίας ἔρριπον, διηύ-θυνεν ἀκριβοῦς εἰς τὸ μέσον τοῦ στόχου, δεχθεῖσα διὰ τοῦτο τὰ συγχαρητήρια τῶν πριγκίπων καὶ τῶν λοιπῶν παρισταμένων.

Ἐγένετο ἐν τῷ μεταξὺ μικρὰ διακοπὴ καὶ ὁ κ. Βικέλας λαβὼν τὸν λόγον, προσέφερεν εἰς τὴν Α. Υ. τὸν Διάδοχον ἐπαθλον τῆς σκοπευτικῆς ἀρι-στείας, εἰπὼν:

Ῥ'ψηλότες,

Ὁ πρὸς διάδοσιν ὀφελίμων βιβλίων Σύλλογος ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Β. Υ. τῆς πριγκίπισ-σης Σοφίας, εὐφροσύνας βλέπων ἐπιστοφόμενος τὰς ἐνεργείας τοῦ πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς σκοπευτικῆς, ὡς συμπληρώματος τῆς ἐθνικῆς ἀγωγῆς τῶν Ἑλ-ληνοπαίδων, ἀπεφάσισεν, ὅπως ἐπὶ τοῖς ἐγκαίνιοις τῆς Προτύπου Σκοπευτικῆς Σχολῆς τῇ ἐπαθλὸν Σκοπευτικῆς ἀριστείας.

Τὸ ἐπαθλον τοῦτο παριστῶν Ἀγρεμὶν τοῦ ἐβου-σαν, παραδίδοι δὲ Σύλλογος εἰς Ὑμᾶς. Ὑψηλό-τατε, παρακαλῶν, ὅπως ἀπονέμηται κατ' ἔτος ὡς ἐπαμειβόμενον γέρας εἰς ἐκεῖνον ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιᾷ δημοσίων ἰδρυμάτων τῆς Μέσης Ἑκπαίδευστος—Γυμνασίον, Βαρβακείου Λυκείου, Ἑμπορικῆς Σχολῆς καὶ Λυκαίου—τοῦ ὁποῖου οἱ μαθηταὶ θέλουσιν ἐπιδεῖξαι σκοπευτικὴν ἐπίδοσιν, μετὰ διαγωνισμὸν τελούμενον καθ' ὃν τρόπον θέ-λει κανονίσει ἡ ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τῆς Υ. Ὑψη-λότητος Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων.

Μετὰ τοῦτο οἱ πρίγκιπες, ἡγουμένοι τοῦ δια-δόχου, ἀπῆλθον τοῦ Σκοπευτηρίου ὑπὸ τοὺς ἡγού-ς τῆς μονικῆς πριγκίπου τῶν Ἑθνικῶν Ὑμνων.

Εἶτα δὲ ἀπῆλθε τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ μετ' αὐτὸ οἱ προσκεκλημένοι.

Εἰς τὴν Σχολὴν παρέμειναν οἱ μαθηταί, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν ἠκούθησαν εἰς τὴν σκοποβολὴν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀντωνο-πούλου.

Τὰ ἑλληνικά παρὰ τὴν μεθόριον στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα κατόρθωσαν τὴν τελευταίαν ἐξδο-μάδα παρὰ τὸ χωρίον Βερδικούσα ὑπὸ τὴν ἡγε-σίαν τοῦ ἀστυνόμου Τρικαλίων νὰ φονεύσῃσι τὸν ἀρχηγὸν τῆς διασώτου συμμαχίας τῶν Σκουμ-πελίων Γ. Σκουμπιαν καὶ ἕνα τῶν ὁπαδῶν τοῦ Ζήδρον Ἡ κακοποιὸς αὕτη συμμαχία διετέλει ὑπὸ μισθῶν τῆς ρωμανικῆς προπαγάνδας καὶ ἔχει ἐνοπείαν τὸν τρόπον εἰς τὰ παρὰ τὴν μεθόριον γράμικὴν Ἑλληνικὰ χωρία.

Εἰς ΑΦΟΡΜΗΣ τῆς εἰς Γαλάζιον, ὅπου δια-μένει ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ, μεταξὺσεως τοῦ ἐν Βερο-λίῳ προεδρευτοῦ κ. Κ. Ραγκαζῆ, πολλοὶ θύλοὶ διεσπάρησαν περὶ ἐπαναλήψεως τῶν σχέσεων Ἑλ-λάδος καὶ Ρουμανίας. Τὴν ἐκ τούτου ἀδεσδαίτητα θέλουν νὰ καθορίσῃ ὁ κ. Σέρφ. Δραγούμης ἐπε-ρώτησε τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Αλ. Σκουζέ, ἂν ἔχονται ἀληθείας τὰ θρυληθέντα. Καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, οὗ ἡ μακρο-χρόνιος διαχείρισις τῶν ἐξωτερικῶν ἡμῶν πραγ-μάτων ἀποτελεῖ τὴν λαμπροτάτην σελίδα τῆς κατὰ τὰ τελευταῖα ἐτη ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλά-δος, ἀπάντησε διὰ τοῦ λεπτοῦ ἐκείνου ὅρους τοῦ ἐμφανίοντος καὶ διαύγειαν πνεύματος καὶ βαθεῖαν κρίσιν καὶ γνῶσιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῶν γραμματικῶν αὐτῆς κανόνων ἐξαίρετον, ὅταν στα-νίως βλέπομεν ἐν στόματι ὑπουργοῦ, ἀπάντησε λέ-γοντες, τὰ ἐμπεσθῆ ταῦτα λόγια:

«Ὁ προεδρευτὸς ἐν Βερολίῳ μετὰ τριετίαν, ὅτε δὲν ἔχει λάβει ἀδελφὴν, ἐξήγγισεν τὴν αὐτὴν ἡμῶν, λόγῳ ὑγείας, νομίζω συνοδευομένην μὲ πιστοποιη-τικὸν ἱατροῦ. μετῆς δὲ ὡς ἐπαθλον, εἰς Γαλάζιον, ὅπου ἡ θυγάτηρ τοῦ μένει. Τίποτε περισσώτερον, τίποτε ὀλιγώτερον ἀπ' αὐτὰ, τὰ ὁποῖα σὰς λέγω, εἶναι ἀκριβοῦς. Οὐδὲν ὑπάρχον διαπραγματεύσεις ὥστε νὰ γένωσι διὰ τοῦ ἐν Βερολίῳ ἡ ἄλλου τινὸς πρὸςέσεως. Ὅποια εὐγλωττία, ὁποῖα σαφή-νεια!!

«Ὅπως δὴποτε ἐκ τῶν εὐφραδιστικῶν τούτων λόγων τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καθίστα-ται ἀναμφισβήτητον, ὅτι διαπραγματεύσεις πρὸς τὴν Ρωμανίαν δὲν διεξάγει ἡ Ἑλλὰς καὶ δι' ἡ κυβερνήσεως Θεοτόκῃ ἐρημνεύουσα τὴν περὶ ἐθνικῆς ἀξιοπροσελίας συνεκδοχῆς τοῦ ἔθνους οὐτε προήλ-θεν, οὐτε θὰ προέλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις τοιαύ-τας, ἐφ' ὅσον ἂν ἡ Ρωμανία μὴ ἄρῃ ἀφ' ἐαυτῆς τὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος διαπραχθεῖσαν ἀδικίαν.

ΕΝ τινι δίκῃ διεξαχθεῖσιν τὴν παρελθούσαν ἐ-ξδομάδα ἐν τῷ πλημμελειοδικεῖῳ Ἀθηνῶν, ἐν ᾗ κατηγοροῦμενοι ἦσαν πολλοὶ Κρήτες ἐνεχόμενοι εἰς τὰ γινώσθαι ἐλεησόμενα κατὰ τὰς τελευ-ταίας δημαγωγίας, μάστιγες τῆς ἐξήγγεκε βλάβη-μον φράσιν κατὰ τῶν Κρητῶν. Ἀλλὰ τοῦ μάρ-τυρος τούτου τὴν ἀκρίβειαν ὑπερεξηκόντισεν ἡ ἀ-σύνετος φρασολογία τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Ἀντισ-τασιάρχου, ὅστις ἐν τῷ ἔξ ἐπ' ἀγγέλματος ὑπὲρ τῆς δημοσίας τάξεως ζήλῳ ἐλησμόνησε τὴν περὶ τὸ λέ-γειν ἀκρίβειαν, ἐλησμόνησε δ' ἐπὶ πλέον τὴν ὀφει-λομένην εἰς τὴν Κρήτην εὐλάβειαν διὰ τοὺς θαυμα-στοὺς ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας ἀγῶνας τῆς. Εἶναι τῇ ἀληθείᾳ λυπηρότατον, ὅτι ὁσμήναι ἡ με-λέτη τῆς Δικονομίας ἀποζητᾷται πλείονος τῶν ἐγκειμένων τοῦ παρ' ἡμῶν δικαστικοῦ κόσμου, ὅστε ἄλλο νὰ μὴ βλέπῃ ἱερὸν καὶ ὁσίων ἡ ποδὲς σκελε-τόδεος τύπους τῶν κωδίκων. Λέγοντες τούτους, διότι ἡ οὐσία ἀπὸ πολλοῦ ἀπέδρα ἀπὸ τῆς νό-σεως τῶν περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων διατα-ξόντων.

Τὸ δικαστικὸν τοῦτο ἐπισόδιον ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ καταναλωθῇ ὁλόκληρος συνεδρίασις τῆς Βουλῆς, ἡ τῆς Δευτέρας, καθ' ἣν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολι-τεύσεως κ. Δ. Πάλλης καὶ ὁ βουλευτὴς Ὑψηλῶς κ. Διμητρίτης ἀντιήλασαν φράσεις ἐπαρεξηγητοῦς, κατέλαβον δ' εἰτα ἐκ περικοπῆς τὸ βῆμα, ὅπως δόξωσιν ἐξηγήσεις. Καὶ οὕτω ὑπερέβησαν τὸ ἔθ-νος, ὅπερ ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν περίβολον ἐκείνον, ἵνα ὡς παιδία ἀντιφρονησθῶσι περὶ μικρὰ καὶ ἀσήμαντα.

ΕΝ τινι δίκῃ διεξαχθεῖσιν τὴν παρελθούσαν ἐ-ξδομάδα ἐν τῷ πλημμελειοδικεῖῳ Ἀθηνῶν, ἐν ᾗ κατηγοροῦμενοι ἦσαν πολλοὶ Κρήτες ἐνεχόμενοι εἰς τὰ γινώσθαι ἐλεησόμενα κατὰ τὰς τελευ-ταίας δημαγωγίας, μάστιγες τῆς ἐξήγγεκε βλάβη-μον φράσιν κατὰ τῶν Κρητῶν. Ἀλλὰ τοῦ μάρ-τυρος τούτου τὴν ἀκρίβειαν ὑπερεξηκόντισεν ἡ ἀ-σύνετος φρασολογία τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Ἀντισ-τασιάρχου, ὅστις ἐν τῷ ἔξ ἐπ' ἀγγέλματος ὑπὲρ τῆς δημοσίας τάξεως ζήλῳ ἐλησμόνησε τὴν περὶ τὸ λέ-γειν ἀκρίβειαν, ἐλησμόνησε δ' ἐπὶ πλέον τὴν ὀφει-λομένην εἰς τὴν Κρήτην εὐλάβειαν διὰ τοὺς θαυμα-στοὺς ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας ἀγῶνας τῆς. Εἶναι τῇ ἀληθείᾳ λυπηρότατον, ὅτι ὁσμήναι ἡ με-λέτη τῆς Δικονομίας ἀποζητᾷται πλείονος τῶν ἐγκειμένων τοῦ παρ' ἡμῶν δικαστικοῦ κόσμου, ὅστε ἄλλο νὰ μὴ βλέπῃ ἱερὸν καὶ ὁσίων ἡ ποδὲς σκελε-τόδεος τύπους τῶν κωδίκων. Λέγοντες τούτους, διότι ἡ οὐσία ἀπὸ πολλοῦ ἀπέδρα ἀπὸ τῆς νό-σεως τῶν περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων διατα-ξόντων.

Τὸ δικαστικὸν τοῦτο ἐπισόδιον ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ καταναλωθῇ ὁλόκληρος συνεδρίασις τῆς Βουλῆς, ἡ τῆς Δευτέρας, καθ' ἣν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολι-τεύσεως κ. Δ. Πάλλης καὶ ὁ βουλευτὴς Ὑψηλῶς κ. Διμητρίτης ἀντιήλασαν φράσεις ἐπαρεξηγητοῦς, κατέλαβον δ' εἰτα ἐκ περικοπῆς τὸ βῆμα, ὅπως δόξωσιν ἐξηγήσεις. Καὶ οὕτω ὑπερέβησαν τὸ ἔθ-νος, ὅπερ ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν περίβολον ἐκείνον, ἵνα ὡς παιδία ἀντιφρονησθῶσι περὶ μικρὰ καὶ ἀσήμαντα.

ΤΟΥ ἐν Βασιλεῖᾳ Θεοδόχου Βορίκου, ὅστις κατὰ περὶ γεννηθεὶς ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀνέβηκε δὲν ἐλημό-νησεν τὴν πατρίδα τὴν Ἑλπίον καὶ ἀλόντως περιπαθὴ στρέφει βλέμματι πρὸς τὴν ἑλληνικὴν Πίνδον, εἰς ἧς τὰς οὐρανόδεσμονας κορυφὰς ἐγεννή-θησαν οἱ προγονοὶ τοῦ, ἐδημοσιεύσαμεν καὶ ἄλλοτε τρυφεροῦς πρὸς τὴν Ἑλπίον λόγους. Ἐδημοσιεύ-σαμεν ἰδίᾳ εὐμενεστάτας κρίσεις ἑλληνικῆς ἐφημερί-δος περὶ τῶν ποιημάτων τοῦ Νέου ὥραϊον ποιήμα-τος ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἐπίρο» δημοσιεύει τὸ δε-καπενθήμερον περιοδικὸν τῆς Βασιλείας «Piera-mosca». Τὸ ποιήμα τοῦτο εἶναι ἀληθῶς ἔξοχον τῆς φαντασίας προὐδὸν διὰ τὴν δύναμιν τοῦ πάθους καὶ τῶν παρομοιώσεων τὸ κάλλος, λυπούμεθα δ' εἰς ἄκρον, δι' ἡ σύνταξις τοῦ «Ἀγῶνος» στερομένου δοκίμου μεταφραστοῦ δὲν δύναται νὰ μεταφέρῃ εἰς τὰς στήλας αὐτοῦ στεροφὰς τινὰς τοῦ περιπαθοῦς πρὸς τὴν Ἑλπίον ἄσματος.

Τὴν ἐπὶ τῆς Τρίτης ἡ Βουλὴ ἐεργάσθη ἀ-θορύβως συζητήσασα τὴν νέαν σταφιδικὴν σύμβα-σιν. Τὴν συνεδρίαν καθηγόλασε κατὰ μέγα μέρος ἡ μακρὰ ἀγόρευσις τοῦ κ. Δ. Πάλλης ἐπικρινέντος τὴν σύμβασιν ὡς βλάπουν τὰς παραγωγὰς. Πρὸς τοῦτον ὅμως ὁ βουλευτὴς Ἐπιδοῦρον Διμη-τρίτης κ. Κ. Παπαμυχαλίδου ἐθεῖε λεπτόν ἄμα καὶ σπουδαῖον ζήτημα, τὸ τὸν ἐμπορικὸν συν-αλλαγῶν Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας καὶ ἐξήτησεν ἐπισήμως πληροφορίας περὶ τῆς ἀμοιβῆς εἰσα-γωγῆς Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας.

Εἰς τὰς ἀπάντησεις ταύτας προσέειπεν ὁ κ. Δρα-γούμης καὶ τὴν αἰτίαν περὶ τῆς ναυτιλιακῆς κιν-ήσεως τῆς Ἑλλάδος ἐν τοῖς ἡμέραις τῆς Βουλγα-ρίας «Προκειμένου περὶ τοιούτων θεμάτων, εἴπε, ἀπαιτεῖται πολλὴ μελέτη καὶ πολλὴ σκέψις μετὰ τὴν μελέτην, εἶναι δὲ ἀπαραίτητον νὰ ἐλθῶσιν ἐν-ταῦθα αἱ πληροφορίες τῶν ἀρμοδίων ὑπουργῶν ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν κεφαλαίων, τοῦ τε ἐμπορικοῦ καὶ ναυτιλιακοῦ, διότι τότε μόνον θὰ δυνάμεθα νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὰ πορίσματα τῆς τοιαύτης με-λέτης καὶ εἰς σκέψιν μὴ ἀμέσως σχετιζομένης πρὸς τὸ ζήτημα τὸ ναυτιλιακὸν καὶ τὸ ἐμπορικόν».

Μετὰ τούτους ὁ κ. Δ. Δεληγεώργης εἶπεν:

«Τὴν σπουδαῖότητα τῆς προτάσεως, τὴν ὅποιαν ἐπέδωκεν ὁ ἐντιμὸς ἐξ Ἐπιδοῦρον Διμητρίτης συν-ἀδελφος θὰ ἐννοήσῃ ἡ Βουλὴ, ἐὰν ἀκούσῃ τοὺς ἀριθμοὺς τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἐξ Ἑλλάδος εἰς Βουλγαρίαν καὶ ἐκ Βουλγαρίας εἰς Ἑλλάδα τὸ 1904, 1905 καὶ 1906.

Ἡ Ἑλλὰς εἰς Βουλγαρίαν εἰσέχθησαν προ-ῶντα ἀξίας: τῷ 1904 δρ. 337.750, τῷ 1905 δρ. 283.350, τῷ 1906 δρ. 249.175, δηλαδὴ εἰς μι-κρὰ ποσὰ καθ' ἑαυτὰ προβαίνοντα ἐλαττούμενα ἀπὸ ἑτοῦς εἰς ἔτος.

Ἐκ Βουλγαρίας ὅμως εἰς Ἑλλάδα εἰσέχθησαν ἐμπορεύματα ἀξίας: τῷ 1904 δρ. 3.731.825, τῷ 1905 δρ. 5.356.650, ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ ἡ αὐ-ξίσις αὕτη τῷ 1906 ἀνέρχεται εἰς 9.721.250!

Βλέπομεν οὕτω καταπληκτικὴν τὴν αὐξήσιν τῆς εἰσαγωγῆς τῶν βουλγαρικῶν προϊόντων εἰς Ἑλλάδα, μὴδὲν μὴ καὶ καθ' ἡμέραν φθίνουσιν καὶ ἐλατ-τούμενην τὴν ἐξ Ἑλλάδος εἰς Βουλγαρίαν Βεβαίως τ' ἀποτελέσματα τοῦ 1907 θὰ παρουσιάζωσιν ἴσως, ἐὰν δὲν παρεπέσαν ἑκατοὶ περιστάσεις τῆς παρ-αγωγῆς μεγαλειότητι τὴν αὐξήσιν τῆς ἐκ Βουλγα-ρίας εἰσαγωγῆς. Ταῦτα ὅμως ἐπὶ ὅσον πρὶν νὰ ἐξῇ ἡ Βουλὴ, ὅπως δύναται νὰ ἐκτιμᾷ ἐκαστοὺς καλλίτερον τὰς σχέσεις καὶ τὰς συνεπείας τῶν σχέ-σεων μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν».

Ι. Ι. ΜΙΝΕΤΤΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τῇ 4ῃ MINETTAS

Τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου καὶ Παρθενώγειον Τραπεζικὸν γράφειον Ι. Ι. ΜΙΝΕΤΤΑ προσηνέθει ἀπὸ τοῦ μικροῦ καὶ μέγας γαλιτέρου πρὸς Ὀφειλίας τὴν κατὰ τὴν Ἑλπίον Ἀγρεμὴν εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς τῶν Χρηματιστηρίων Ἀθηνῶν Ἀνδρόνικου καὶ Παρισίων τὰς ὁποίας θεωρεῖ ὡς ἀφορμὴν ἀποφασιστικῆς καὶ ἐντελεστέρου διαπραγματεύσεως.

Ἡ τὴν ἐγγύτην τοῦ ἐλέγχου

(Εἰς χρυσόν)

Δανεισμοῦ τῶν 120 ἐκ. 1881 ἀποδίδοντες τὸν 4 1/2 ο/ο

» 135 ἐκ. (Μονοπ.) τῷ 1887 » 4 1/2 ο/ο

» 125 ἐκ. (Παρίσι) τῷ 1889 » 4 1/2 ο/ο

Εἰς δραχμάς

» 76350000 (Πιστ.) 1898 » 5 ο/ο

» 11750000 (ΣΠΕ.Μ.) 1900 » 5 ο/ο

Ἀναλαμβάνει δ' ἐπίσης τὴν προμήθειαν καὶ τῶν

ἑξῆς ἀρίστων Ἑλληνικῶν ἀξιών:

» Ομ. λαχ. τῆς Ἐθ. Τραπ. δίδονσαι τὸν 2 3/4 ο/ο

» Μετοχὰς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς » 5 1/2 ο/ο

» Τραπεζῆς Ἀθηνῶν » 7 1/2 ο/ο

» Τραπεζῆς Κρήτης » 4 1/2 ο/ο

» Τραπ. Βιομηχ. Πιστ. » 7 ο/ο

» Ἐθ. διαχ. δημ. πρ. » 6 ο/ο

» ΣΑΠ. » 7 ο/ο

» Σιδ. Θεσσαλίας » 6 3/4 ο/ο

» Πανελ. Ἀττικοῦ » 6 1/2 ο/ο

» ΣΠΑΠ » 4 ο/ο

Ὑπολογισμένον τῶν ὁσίων εἰς τὰς τρεχούσας

τιμὰς καὶ τὰ μετὰ τὴν τὴν τελευταίαν ἔτι.

Καὶ προσφέρεται τὴν ἐκτέλεσιν πάσης Τραπε-ζικῆς καὶ Χρηματιστικῆς ἐργασίας ἐκ τῶν

ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.